"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଜ୍ଞାନର ବୁଲବୁଲ୍ ହୋଇ ସାରାଦିନ ଜ୍ଞାନର ମିଠା ମିଠା କଥାକୁ ମନୋରଞ୍ଜନ ରୀତିରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇଚାଲ ତେବେ ଲୌକିକ ଏବଂ ପାରଲୌକିକ ମାତା ପିତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା କରିପାରିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କଥାରେ ଅଛି— "ନିଜେ ମନ୍ଥନ କଲେ ନିଶା ଚଢ଼ିବ" ଏହାର ଭାବାର୍ଥ କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ନିଜେ ମନ୍ଥନ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଏଣେ ତେଣେ ନ ଲଗାଇ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବା । ଏକମାତ୍ର ବାବା ଯଦି ସ୍ମୃତିରେ ରହିବେ ତେବେ ନିଶା ଚଢ଼ିବ । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଦେହ ଅଭିମାନ ବହୁତ ବିଘ୍ନ ପକାଇଥାଏ । ଯଦି ଟିକିଏ ବି ବେମାର ହେଇଗଲେ ତେବେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ମନେପଡିଯାଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ନିଶା ଚଢୁନାହିଁ । ତେବେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଲେ କଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ କମ୍ ହୋଇଯିବ ।

ଗୀତ:- ତୁନେ ରାତ ଗବାୟୀ ଶୋକେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏହିସବୁ କଥା ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଇଛି । ପରସ୍ପରକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ଅନେକ ପ୍ରକାରର ମତ ଗୁରୁମାନେ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ବହୁତ ନାମିଗ୍ରାମୀ ଭକ୍ତ କୋଠରୀରେ ବସି, ଏକପ୍ରକାର ଗଉମୁଖ କପଡା ରହିଛି, ସେହି ମୁଣା ଭିତରେ ହାତ ପୂରାଇ ମାଳା ଗଡାଇଥା'ନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଶିଖାଯାଇଥିବା ଫେସନ୍ ଅଟେ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି- ଏସବୁ ଛାଡ । ଆତ୍ମାକୁ ତ' ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥିରେ ମାଳା ସ୍ମରଣ କରିବାର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଗୀତ ହେଲା ଶିବାୟ ନମଃ । ଏଥିରେ ବୁଝାଯାଇଛି ଯେ ତୁମେ ମାତା ପିତା ଅଟ । ଭଗବାନଙ୍କୁ ହିଁ ରଚୟିତା ପିତା ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ଯଦି ତାଙ୍କୁ ରଚୟିତା କୁହାଯାଉଛି ତେବେ ସେ କ'ଣ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି ? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏକଥା ସମସ୍ତେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ସିଏ ନୂଆ ଦୁନିଆ ହିଁ ରଚନା କରିବେ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମାତା ପିତା ଆମେ ତୁମର ବାଳକ... ତେଣୁ ପ୍ରଥମ କଥା ହେଲା ଈଶ୍ୱର ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ପିତା ଅଛନ୍ତି ତେବେ ମାତା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ରହିବା ଦରକାର । ମାତାଙ୍କ ବିନା ତ' ରଚନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କେବଳ ଏହି କଥା କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଯେ କିପରି ରଚନା କରୁଛନ୍ତି ? ଦ୍ୱିତୀୟ କଥା ହେଲା ଆମେ ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପର ଭାଇ ଭଉଣୀ ହୋଇଗଲେ । ତେବେ ପୁଣି ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ରହିବ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କର ମାତା ପିତା ଜଣେ ଅଟନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ବୁଝିବା ଏବଂ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଏହି ପଏଣ୍ଟ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଅଟେ । ତୃତୀୟ କଥା ହେଲା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବାବା ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରିଥିବେ । ଆମେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଥିଲୁ, ଏବେ ପୁନଃ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛୁ । ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ପୁରା ହେବା ପରେ ଏବେ ପୁଣି ମାତା ପିତାଙ୍କର ହୋଇଛୁ । ଯାହାର ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଗାୟନ ହୋଇ ଆସୁଛି । ମାତା ପିତା ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରୁଛନ୍ତି, ଆମେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆମକୁ ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ଦେବେ । ଏକଥା କେହି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଯେ ପରମାତ୍ମା ମାତା ପିତା, ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ସତଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ।

ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ପରସ୍ପର ଭାଇ ଭଉଣୀ ଅଟୁ । ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ରୂପେ ପରିଚିତ ହେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଏମାନଙ୍କର ରଚୟିତା ମଧ୍ୟ ବାବା ଅଟନ୍ତି । ଆମେ ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ପାଇବା ପାଇଁ ମାତା ପିତାଙ୍କଠାରୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛୁ । ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ସେତେବେଳେ ମିଳିଥାଏ ଯେତେବେଳେ କି ଦୁଃଖରେ ଥା'ନ୍ତି, ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସୁଖରେ ଥିଲାବେଳେ ଆସି ଶିକ୍ଷା ଦେବେ । ଯେବେ ଆମେ ଦୁଃଖରେ ଥାଉ ସୁଖୀ ହେବାପାଇଁ ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ମିଳିଥାଏ । ତେବେ ସେହି ମାତା ପିତା ଆସି ଆମକୁ ସୁଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଆଦମ୍ ଏବଂ ଇଭ୍ ତ' ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି । ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ଈଶ୍ୱର ପୁଣି କିଏ ?

ପିଲାମାନେ ଏକଥା ତ' ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ବାବା ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି ଏହା ସବୁ ଧର୍ମଆତ୍ମାଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ସାରା ଦୁନିଆର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ତୁଟିଯାଇଛି । ତେବେ ଏହି ମାୟା ରୂପୀ ଭୂତ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଲଗାଇବାକୁ ଦେଉନାହିଁ ଆହୁରି ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ତୁଟାଇଦେଉଛି । ବାବା ଆସି ଆମକୁ ଭୂତ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଉଛନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ଦୁନିଆରେ ତନ୍ତ୍ର-ମନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ବହୁତ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ଭୂତମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ । କାମ ବିକାର ରୂପୀ ଭୂତ ଦ୍ୱାରା ପରସ୍ପରକୁ ଆଦି-ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତ ଦୁଃଖ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ପରସ୍ପରକୁ ଦୁଃଖ ଦେବା ଭୂତଙ୍କର କାମ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହି ଭୂତ ରହିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ଘୋଷ୍ଟ (ଭୂତ)ର ନାମ ବାଇବେଲରୁ ଆସିଛି । ରାବଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଭୂତ, ତେଣୁ ଏହା ହେଉଛି ଭୂତମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ । ସତ୍ୟଯୁଗ ରାମରାଜ୍ୟରେ ଏହି ଭୂତ ରହିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ରହିବ ।

ଓମ୍ ନମଃ ଶିବାୟ ଗୀତ ବହୁତ ଭଲ । ଶିବ ହେଉଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ମାତା ପିତା । ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ମାତା ପିତା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଶିବଙ୍କୁ ହିଁ ସମସ୍ତେ ପିତା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ଆଦମ୍- ଇଭ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମା-ସରସ୍ୱତୀ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଈଶ୍ୱର ପିତାଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥା'ନ୍ତି । ଏହି ଭାରତ ମାତା ପିତାଙ୍କର ଗାଁ ଅଟେ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେଉଛି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଦରକାର ଯେ ତୁମେ ମାତାପିତା ବୋଲି ଗାୟନ କରୁଛ ତେଣୁ ପରସ୍ପର ଭାଇ ଭଉଣୀ ହେଲ ନା । ଶିବବାବା ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ତ' ପୋଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ସରସ୍ୱତୀ ମଧ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ପୋଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତ' ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ତେବେ ଶିବବାବା ହିଁ ପୋଷ୍ୟ କରାଇଚାଲିଛନ୍ତି । ନୂଆ ସୃଷ୍ଟି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ରଚନା କରାଯାଉଛି । ତେବେ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ବିଧି ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ କେହି ବୁଝାଉନାହାନ୍ତି । ବାବା ଅନେକ ଥର ବୁଝାଇଛନ୍ତି— ଏହି ଶିବାୟ ନମଃର ଗୀତ ସବୁଠାରେ ବଜାଅ । ଆମେ କିପରି ମାତା ପିତାଙ୍କର ବାଳକ ଅଟୁ ? ସେକଥା ବସି ବୁଝାଉଛୁ । ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୂଆ ସୃଷ୍ଟି ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତିମ ସମୟ ତେଣୁ ବାବା ଆସି ପୁନର୍ବାର ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଏହି କଥାକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣା କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ସହଜ । ମାୟାର ତୋଫାନ ଜ୍ଞାନ ଯୋଗରେ ରହିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ । ତେଣୁ ବୁଦ୍ଧି ବିଚଳିତ ହୋଇଯାଉଛି । ସର୍ବଦା ବୁଝାଇବା ଦରକାର ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କର ରଚୟିତା ଭଗବାନ ଜଣେ, ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ପିତା ବୋଲି କହିବେ ନା । ସେହି ନିରାକାର ତ' ଜନ୍ମ ମରଣ ରହିତ ଅଟନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶରୀର ରହିଛି । ଏହିଠାରେ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି, ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ ତ' ନେଉନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ମାତା ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ଆମେ ବାବାଙ୍କର ନୂଆ ସନ୍ତାନ, ବାବା ଆମକୁ ପୋଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଯଦି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଅଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କର କେତେ ପ୍ରଜା ଥିବେ ? ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସିଏ ପୋଷ୍ୟ କରିଥିବେ । ତେବେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ବହୁତ ଭୁଜା ଥିବାର ଦେଖାଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ତ' କିଛି ବି ବୁଝୁନାହାନ୍ତି । ଯାହାକିଛି ବି ଚିତ୍ର ରହିଛି ଅଥବା ଶାସ୍ତ୍ର ରହିଛି— ଏସବୁ ଡ୍ରାମା ଉପରେ ଆଧାରିତ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଦିନ ଥିଲା ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ତାହା ହିଁ ପୁଣି ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇଆସୁଛି । ଏହି ରାଜଯୋଗ ବାବା ହିଁ ଆସି ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏହି କଥା ସ୍ମୃତିରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ।

କଥାରେ କହିଥା'ନ୍ତି ନା— ନିଜେ ମନ୍ଥନ କଲେ ନିଶା ଚଢ଼ିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ରହିବା ଦରକାର । ଏଠାରେ ତ' ଅନେକଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଏଣେତେଣେ ଘୁରି ବୁଲୁଛି । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ମିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀ ପ୍ରତି ଅଥବା ଦେହ ଅଭିମାନରେ ବୁଡି ରହୁଛନ୍ତି । ଟିକେ ଦେହ ଖରାପ ହେଲେ, ବିଚଳିତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଆରେ, ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଲେ କଷ୍ଟ କମ୍ ହୋଇଯିବ । ଯଦି ଯୋଗ ନ କରିବ ତେବେ ରୋଗରୁ କିପରି ମୁକ୍ତ ହେବ ? ତେଣୁ ବିଚାର କରିବା ଦରକାର- ମାତା ପିତା ଯିଏକି ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ପବିତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି ସିଏ ପୁଣି ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପତିତ ହେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ୟାଙ୍କୁ ତ' ବହୁତ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ । କିନ୍ତୁ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ରୋଗ ଦୂର ହୋଇଥାଏ । ନଚେତ୍ ଏହାଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିବ । କିନ୍ତୁ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିଥା'ନ୍ତି— ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗର ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ନେଉଛୁ । ବହୁତ ପିଲା ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବୁନାହାନ୍ତି । ସାରା ଦିନ ଦେହ ପ୍ରତି ହିଁ ଧ୍ୟାନ ରହୁଛି ।

ବାବା ଆସି ଜ୍ଞାନକୁ ଭଲଭାବେ ବୁଝାଇବା ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନର ବୁଲବୁଲ୍ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାହାରେ ବହୁତ ଭଲ ଛୋଟ ଛୋଟ କନ୍ୟାମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ଜ୍ଞାନର ମିଠା ମିଠା କଥା କହିଥା'ନ୍ତି । ଭିଷ୍ମ ପିତାମହ ଆଦିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କୁମାରୀମାନେ ଜ୍ଞାନ ଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଛୋଟ ଛୋଟ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ଲୌକିକ-ପାରଲୌକିକ ମାତା ପିତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା କରିଥା'ନ୍ତି । ଏହା ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥାଏ ନା । ତେବେ ଲୌକିକ ମାତା ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଆଗକୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଦେଖିବ ଯେ ଛୋଟ ଛୋଟ କନ୍ୟାମାନେ ନିଜର ମାତା ପିତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେବେ । କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ସମ୍ମାନ ଦିଆଯାଇଥାଏ ନା । କୁମାରୀକୁ ସମସ୍ତେ ନମସ୍କାର କରିଥା'ନ୍ତି । ଏହି ଶବଶକ୍ତି ସେନାରେ ସବୁ କୁମାରୀମାନେ ହିଁ ଅଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ମାତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଏମାନେ ମଧ୍ୟ କୁମାରୀ ବୋଲାଉଛନ୍ତି ନା । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ କୁମାରୀ ଆସିବେ । ଛୋଟ ଛୋଟ କନ୍ୟାମାନେ ହିଁ ବହୁତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା କରିବେ । କେତେକ ଛୋଟ ଛୋଟ କନ୍ୟା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେତେକଙ୍କର ବହୁତ ମୋହ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ନା । ଏହି ମୋହ ବହୁତ ଖରାପ ଅଟେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଭୂତ, ଯାହାକି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବିମୁଖ କରାଇଦେଇଥାଏ । ମାୟା ରାକ୍ଷସର ଧନ୍ଦା ହିଁ ହେଉଛି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ବିମୁଖ କରାଇବା ।

ଏହି ଓମ୍ ନମୋ ଶିବାୟ ଗୀତ ସବୁଠାରୁ ଭଲ । ଏଥିରେ ହିଁ ତୁମେ ମାତା ପିତା ଅକ୍ଷର ରହିଛି । ପ୍ରାୟତଃ ରାଧା କୃଷ୍ଣଙ୍କର ମନ୍ଦିରରେ ଯୁଗଳ ରୂପ ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି । ଗୀତାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସହିତ ରାଧାଙ୍କର ନାମ ହିଁ ନାହିଁ । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ମହିମା ଅଲଗା, ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ, ୧୬ କଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ... ଶିବଙ୍କର ମହିମା ମଧ୍ୟ ଅଲଗା । ଶିବଙ୍କର ଆରତୀ କରିବା ସମୟରେ କେତେ ମହିମା ଗାୟନ କରିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ପୂଜା କରି କରି ଥକିଗଲେଣି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ମମ୍ମା-ବାବା ଏବଂ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପୂଜା କରିଛୁ । ଏବେ ପୁଣି ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛୁ । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି । କର୍ମଭୋଗ ତ' ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ, କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଚୁକ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ, ଦେହ ଅଭିମାନ ଛାଡିବାକୁ ହେବ ।

ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଆମକୁ ମାତା ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ମିଳୁଛି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ନା— ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମୋତେ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ବାବା ମୋର ଶରୀରର ଆଧାର ନେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା ଏହି ଶରୀରର ଧ୍ୟାନ ତ' ରଖିବେ ନା । ପୂର୍ବରୁ ଭାବୁଥିଲି- ମୁଁ ଆତ୍ମା ଏହି ରଥକୁ ଖୁଆଉଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ରଥ ଅଟେ ନା । ତେବେ କହିବା ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ସିଏ ହିଁ ଖୁଆଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ରଥର ଦାୟିତ୍ୱ ନେବାକୁ ହେବ । ଘୋଡା ଉପରେ ସାହେବମାନେ ସବାର ହୁଅନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ନିଜ ହାତରେ ଖୁଆଇଥା'ନ୍ତି, କେବେ କେବେ ପିଠିକୁ ମଧ୍ୟ ଆଉଁସିଥା'ନ୍ତି, ବହୁତ ଯତ୍ନ ନେଇଥା'ନ୍ତି କାହିଁକିନା ତା' ଉପରେ ସବାରୀ କରିଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ଯେହେତୁ ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଶରୀରରେ ସବାରୀ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ କ'ଣ ତାଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଉନଥିବେ ? ବାବା ଯେତେବେଳେ ସ୍ନାନ କରିଥା'ନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଭାବନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସ୍ନାନ କରୁଛି, ତେବେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶରୀରକୁ ସ୍ନାନ କରାଇବାକୁ ହେବ କାହିଁକିନା ସିଏ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶରୀରର ଆଧାର ନେଇଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ ଶରୀରକୁ ସ୍ନାନ କରାଉଛି, ଖୁଆଉଛି । ମୁଁ ଖାଉନାହିଁ, ଶରୀରକୁ ଖୁଆଉଛି । ବାବା ଖୁଆଉଛନ୍ତି, ନିଜେ ଖାଉନାହାନ୍ତି । ତେବେ ସ୍ନାନ କରିବା ସମୟରେ, ବୁଲିବା ସମୟରେ ଏହିଭଳି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବିଚାର ଚାଲିଥାଏ । ଏହା ତ' ଅନୁଭବର କଥା ନା । ବାବା ନିଜେ ହିଁ କହୁଛନ୍ତି— ମୁଁ ୟାଙ୍କର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ଇଏ ନିଜର ଜନ୍ମକୁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି, ମୁଁ ଜାଣିଛି । ତୁମେ କହୁଛ ବାବା ପୁଣି ଆମକୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ହେବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ' ରାଜା, ପ୍ରଜା ଆଦି ସମସ୍ତେ ରହିବେ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପୂରା ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ବର୍ତ୍ତମାନ ନ ନେବ ତେବେ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ହରାଉଥିବ, ଏତେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତର ପାଇଁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ସେଥିପାଇଁ କେତେ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବା ଦରକାର! କଳ୍ପ କଳ୍ପ ପାଇଁ ତୁମେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛ ଏବଂ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଆସିଛ । ଏହି ପାଠପଢ଼ା ମଧ୍ୟ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ପାଇଁ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ଏଥିରେ ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡୁଛି । ସାପ୍ତାହିକ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଜାଣିଲା ପରେ ମୁରଲୀ ନେଇ ଘରେ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିପାରିବ । ବାବା ତୁମପାଇଁ ବିଲକୁଲ୍ ସହଜ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଡ୍ରାମାର ଜ୍ଞାନ ତ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଦରକାର ନା ।

ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ କୁହାଯାଉଛି । ତେଣୁ ଆମେରିକା ପ୍ରଭୃତି ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇପାରିବ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ଧାରଣା କରି ଯେଉଁଆଡେ ଯାଅ । ଯେହେତୁ ତୁମେ ଭଗବାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ତେଣୁ ଭାଇ ଭଉଣୀ ହେଲ ନା । ବ୍ରହ୍ମା ହିଁ ପ୍ରଜାପିତା ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଭାଇ ଭଉଣୀ । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ଯଦି ପରସ୍ପର ଭାଇ ଭଉଣୀ ହୋଇ ରହିବ ତେବେ ପବିତ୍ର ରହିପାରିବେ । ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ କଥା । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ନିଜକୁ ମାୟାରୂପୀ ଭୂତଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବାପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ଯୋଗରେ ତତ୍ପର ରହିବାକୁ ହେବ । ମୋହରୂପୀ ଭୂତକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ବାବାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ପାଠପଢ଼ା ପ୍ରତି ପୁରା ପୁରା ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ହେବ । କଳ୍ପ କଳ୍ପର ଏହି ସୁଯୋଗକୁ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ହରାଇବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- କର୍ମଯୋଗର ସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା କର୍ମଭୋଗ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ବିଜୟୀ ରତ୍ନ ହୁଅ ।

କର୍ମଯୋଗୀ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଶରୀରର କୌଣସି ବି କର୍ମଭୋଗ ଅର୍ଥାତ୍ ରୋଗ ଭୋଗାଭୋଗର ଅନୁଭବ କରାଇନଥାଏ । ଯଦି ମନ ଭିତରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ରୋଗ ଥିବ ତେବେ ରୋଗୀ କୁହାଯିବ, ଯଦି ମନ ନିରୋଗ ତେବେ ସଦା ସୁସ୍ଥ କୁହାଯିବ । କେବଳ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଭଳି ଶେଷନାଗର ଶଯ୍ୟା ଉପରେ ଜ୍ଞାନକୁ ସ୍ମରଣ କରି ହର୍ଷିତ ରହିବା ସହିତ ମନନ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଆହୁରି ଅଧିକ ସାଗରର ନିମ୍ନଦେଶକୁ ଯିବାର ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନର ଗହନ ଅନୁଭୂତି କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଯାଏ । ଏହିଭଳି କର୍ମଯୋଗୀ ହିଁ କର୍ମଭୋଗ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ବିଜୟୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସାହସକୁ ନିଜର ସାଥୀ କରିଦିଅ ତେବେ ପ୍ରତି ପାଦରେ ସଫଳତା ମିଳିବାକୁ ଲାଗିବ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****